

การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเทศบาลจังหวัดสงขลา
Readiness towards ASEAN Community of Municipal School
Songkhla Province.

รุ่งศิริ พวงแก้ว^{1*}, รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ², จรัส อติวิทยากรณ³
Rungsiri Puangkaew^{1*}, Rungchatchadaporn Vehachart², Charas Atiwittayaporn³

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเทศบาลจังหวัดสงขลา และเปรียบเทียบความพร้อมตามตัวแปรเพศ อายุ ประสบการณ์ วุฒิการศึกษา และประเภทเทศบาลที่โรงเรียนสังกัด โดยศึกษาความพร้อม 3 ด้าน คือ ความพร้อมด้านความรู้ ความพร้อมด้านทักษะ ความพร้อมด้านเจตคติ ประชากรเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูของโรงเรียนเทศบาลจังหวัดสงขลาจำนวน 621 คน ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นได้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 47 คน และครูจำนวน 232 คน เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และคำถามปลายเปิด แบบสอบถามมีสองฉบับ เป็นฉบับของผู้บริหารและฉบับของครู กำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป แบบสอบถามทั้งสองฉบับได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC 0.60-1.00 กำหนดเกณฑ์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรวมทั้งฉบับไม่ต่ำกว่า 0.80 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ได้ฉบับของผู้บริหาร 0.94 และฉบับของครู 0.97 สถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ t (t-test) สถิติทดสอบ F (F-test) และทดสอบรายคู่ด้วยวิธี Sheffe'

ผลการวิจัยพบว่า การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเทศบาลจังหวัดสงขลา ความพร้อมด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ ของผู้บริหารโดยภาพรวมมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก ความพร้อมด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติของครูโดยภาพรวมมีความพร้อมในระดับมาก

การเปรียบเทียบความพร้อมของผู้บริหารพบว่าผู้บริหารที่มีเพศ อายุ ประสบการณ์ และประเภทเทศบาลที่โรงเรียนสังกัดต่างกันมีความพร้อมโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความพร้อมโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความพร้อมด้านความรู้และด้านเจตคติมีความพร้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความพร้อมด้านความรู้และเจตคติมากกว่าผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี

การเปรียบเทียบความพร้อมของครูพบว่าครูที่มีเพศ อายุ ประสบการณ์ และประเภทเทศบาลที่โรงเรียนสังกัดต่างกันมีความพร้อมโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความพร้อมโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความพร้อมด้านทักษะและเจตคติมากกว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี

คำสำคัญ: ผู้บริหาร,ครู,ความพร้อมด้านความรู้,ความพร้อมด้านทักษะ,ความพร้อมด้านเจตคติ,โรงเรียนเทศบาลจังหวัดสงขลา

¹ มหบัณฑิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ

² อาจารย์ ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

³ อาจารย์ ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

* Corresponding author, E-mail: rungsiri007@hotmail.com

Abstract

The purposes of this research aimed to study readiness towards ASEAN Community of Municipal school in Songkhla province and to compare readiness with gender, age, experiences, educational qualification and types of municipal schools in 3 aspects knowledge, skill and attitude. There were 621 participants using stratified random sampling to gain 47 school administrators and 232 teachers from Municipal schools in Songkhla province. The 5 scales and open-ends form questionnaires were used as research tools. The questionnaires have two types for school administrators and teachers. The Index of Item Objective Congruence: IOC of the questionnaires was set at upper 0.60 and it have 0.60-1.00. The reliability of the questionnaires was set at 0.80. The reliability of questionnaires for school administrators was 0.94 and teachers was 0.97. The statistics used in the study were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test and Sheffe’.

The research finding found that the overall of readiness towards ASEAN Community of Municipal school in Songkhla in terms of knowledge, skill and attitude of school administrators were at high level. The overall readiness of teachers in terms of knowledge, skill and attitude were also at high level.

The comparison of the readiness of school administrators in terms of overall found that there was no significant among school administrators with different genders, ages, experiences and types of municipal schools. School administrators with different educational qualifications had no difference in terms of overall readiness aspects. However, when considered individual aspect, the study found that there was a statistically significant difference between knowledge and attitude readiness at 0.05. School administrators who have a postgraduate qualification, availability, knowledge and attitudes than school administrators with a bachelor's degree.

The comparison of the readiness of teachers in terms of overall found that there was no significant among teachers with different genders, ages, experiences and types of municipal schools. There was a statistically significant difference at 0.05 of teachers with different educational qualifications in terms of overall readiness aspects. Teachers who have a postgraduate qualification, availability, knowledge and attitudes than teachers with a bachelor's degree.

Keywords: Administrators, Teachers, Knowledge readiness, Skill readiness, Attitude readiness, Municipal school Songkhla province.

บทนำ

อาเซียน(ASEAN) สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Association of South East Asian Nations) ก่อตั้งโดยปฎิญญากรุงเทพฯเมื่อ วันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 ประกอบด้วยสมาชิก 10 ประเทศ คือ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไนดารุสซาราม เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศในภูมิภาค ดำรงสันติภาพเสถียรภาพและความมั่นคงทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม และการกินดีอยู่ดีของประชาชน บนพื้นฐานความเสมอภาคและประโยชน์ร่วมกันของสมาชิก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555)

การรวมตัวกันของประชาคมอาเซียนมีทั้งผลกระทบเชิงบวกและผลกระทบเชิงลบ ด้านผลกระทบเชิงบวกนั้นทำให้เกิดความร่วมมือระดับภูมิภาคในประเด็นสำคัญ เช่น การส่งเสริมคุ้มครองสิทธิสตรี เด็ก ผู้พิการ การแก้ไขปัญหการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การช่วยเหลือกันในยามที่ประเทศสมาชิกเกิดภัยพิบัติ การกระชับสัมพันธ์และติดต่อกันของประชาชนผ่านการท่องเที่ยว กิจกรรมแลกเปลี่ยนภายใต้หน่วยงานร่วม ข้อได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์

ทำให้ไทยมีโอกาสเป็นจุดศูนย์กลางในด้าน การศึกษา การรักษาทางการแพทย์ สปา ซึ่งเปิดโอกาสให้สถานศึกษาของ รัฐและเอกชนในทุกกระดับสามารถจัดการเรียนการสอน หรือมีเครือข่ายเชื่อมโยงในภูมิภาคอาเซียนผลกระทบเชิงลบ นั้นกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อมของไทย ในบางเรื่องเข้มงวดกว่าประเทศอื่นในอาเซียน อาจทำให้ ไทยสูญเสียฐานการผลิตและการลงทุน ด้านทักษะของประชาชนผลกระทบจากทัศนคติ อคติ ความเชื่อ ค่านิยมที่มี อยู่เดิม ระบบคุ้มครองทางสังคมของไทยยังไม่ครอบคลุมถึงแรงงานนอกระบบรวมทั้งสมาชิกที่เป็นเด็ก การใช้ภาษา ความสามารถภาษาอังกฤษที่ต่ำกว่า ทำให้เกิดการเสียเปรียบในด้านการแข่งขันในเรื่องการหางาน การประกอบการ (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2556)

การศึกษามีความสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรบุคคล เป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาประเทศที่จะนำไปสู่ การพัฒนาในทุก ๆ ด้าน แต่ระบบการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์กลับเป็นจุดอ่อนของประเทศไทย เนื่องจาก คนไทยมีความรู้เกี่ยวกับอาเซียนอยู่อันดับสุดท้าย การตอบสนองความสามารถในการแข่งขันของระบบการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทยกับภูมิภาคเอเชียอาเซียน ประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 32 การผลิตกำลังคนไม่สอดคล้อง กับความต้องการทั้งปริมาณและคุณภาพ ขาดแคลนแรงงานระดับกลาง ดังนั้น การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคม อาเซียนต้องขับเคลื่อนด้วยการศึกษา (หอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย, 2554)

สถานศึกษาจึงเป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนาการศึกษา โดยผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่จะนำนโยบาย การศึกษาสู่ปฏิบัติและครูเป็นผู้ปฏิบัติที่มุ่งสร้างความตระหนักรู้และถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจในความสำคัญของการเป็นประชาคมอาเซียน รวมถึงการสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้กับผู้เรียน ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีการวางตัว บุคคลให้เหมาะสมกับภาระงานที่ต้องเป็นแกนนำในด้านสาระความรู้ของความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและ ด้านอื่น ๆ ทั้งต้องได้รับความร่วมมือกันจากทุกฝ่ายจากภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และ พัฒนาองค์ความรู้ไปพร้อมๆกัน โรงเรียนเทศบาลเป็นสถานศึกษาที่เกิดขึ้นและตั้งอยู่ประจำท้องถิ่นในแต่ละจังหวัด จึงเป็นหน่วยงานสำคัญในการพัฒนาบุคลากรของประเทศให้มีศักยภาพเพื่อเกิดความพร้อมในประชาคมอาเซียน

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงศึกษาการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเทศบาล จังหวัดสงขลา อันเป็นพื้นที่ศูนย์กลางด้านการศึกษา ของภาคใต้ตอนล่าง (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา, 2556) เพื่อทราบความพร้อมของสถานศึกษา ความตระหนักและให้ความสำคัญในบทบาทของตนที่จะสร้างเยาวชนอันเป็น ทรัพยากรบุคคลซึ่งเป็นสมองของชาติให้มีความรู้ความเข้าใจในการเป็นประชากรของประชาคมอาเซียน พร้อมกับ การพัฒนาให้มีพื้นฐานทางสติปัญญาและจิตใจอย่างรู้เท่าทัน รู้จักพอเพียง มีภูมิคุ้มกัน มีความสามารถและศักยภาพ ในยุคของการแข่งขัน เพื่อป้องกันการเสียเปรียบในเวทีนานาชาติทำให้เกิดความได้เปรียบที่ยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของผู้บริหารและครูโรงเรียนเทศบาลจังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของผู้บริหารและครูโรงเรียนเทศบาลจังหวัด สงขลาจำแนกตามเพศ อายุ ประสบการณ์ วุฒิการศึกษา และประเภทเทศบาลที่โรงเรียนสังกัด

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

McClelland (1973) กล่าวถึง องค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) ความคิดเห็น เกี่ยวกับตนเองเป็นเจตคติ ค่านิยม ความเชื่อมั่นในตน (Self-Concept) บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล (Traits) แรงจูงใจ/เจตคติเป็นแรงขับจากภายในมุ่งสู่ความสำเร็จ (Motivate/Attitude)

Klausmeier (1985) กล่าวถึง กระบวนการรู้คิดของมนุษย์ว่าเริ่มที่การ ใส่ใจ (Attention) ในการรับรู้ (Perception) การรู้คิด (Metacognition) หมายถึงการตระหนักรู้ (Awareness) เกี่ยวกับความรู้ความสามารถของ ตน และใช้ความเข้าใจในการรู้ดังกล่าวจัดการควบคุมกระบวนการคิด การทำงานของตนด้วยกลวิธี (Strategies) ต่างๆ อันจะช่วยให้การเรียนรู้และงานที่ทำ ประสบความสำเร็จตามที่ต้องการ

จรัส อติวิทยากรณ์ (2554) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้และเป็นผู้นำวิชาการ มีความรู้ มีทักษะ มีประสบการณ์ด้านการบริหารงาน มีความรอบรู้ทางการศึกษา มีความสามารถใช้องค์ความรู้และประสบการณ์ในการแก้ปัญหา มีวิสัยทัศน์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียน ใฝ่รู้มุ่งพัฒนาตนเองเสมอ และครูต้องพัฒนาความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะสำคัญของครูให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีและ ข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

กันตภา สุธธิอาจ (2556) ศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนและความต้องการการช่วยเหลือสนับสนุนการเรียนการสอนเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของครูหัวหน้ากลุ่มสาระเรียนรู้และครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 พบว่า การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ที่ต่างกันโดยภาพรวมความรู้ความเข้าใจสาระสำคัญพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สรวิศ ทนุการ (2558) ศึกษาความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาอายุต่างกัน และทำงานในสถานศึกษาที่ขนาดต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

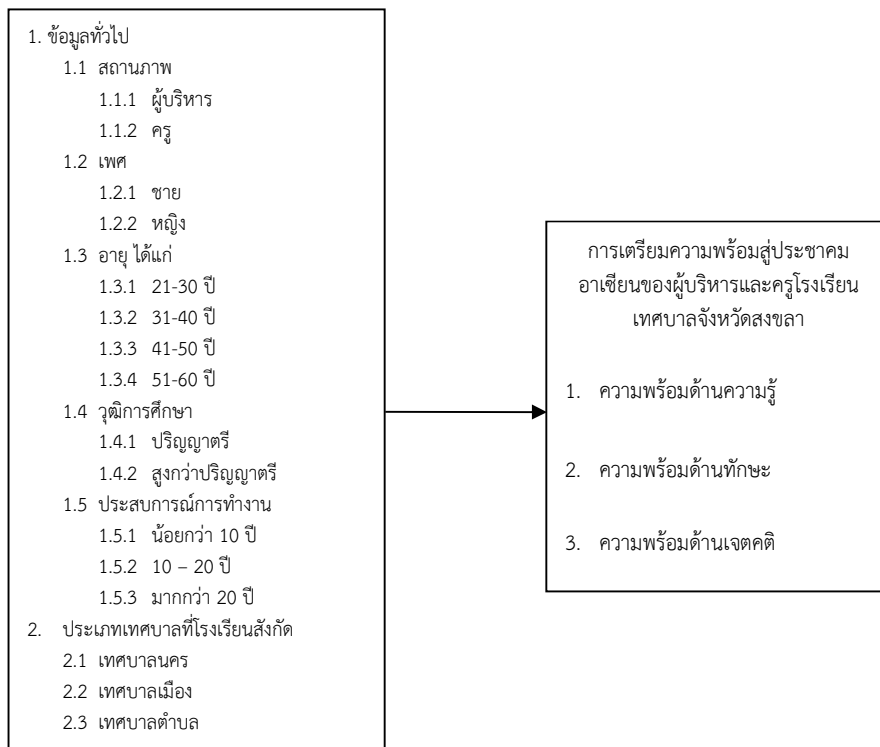
เฉลิมว เกื่อนเกา (2554) ศึกษาการดำเนินงานเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเครือข่าย ศูนย์อาเซียนศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 พบว่า การจำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมผู้มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของผู้บริหารและครูโรงเรียนเทศบาลจังหวัดสงขลา

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและครูโรงเรียนเทศบาลจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2555 จำนวน 621 คน จำแนกเป็นผู้บริหารจำนวน 51 คนและครู จำนวน 570 คน จากโรงเรียนเทศบาลจำนวน 18 โรงเรียน ผู้บริหาร เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งที่รับผิดชอบงานบริหารโรงเรียน เทศบาลในจังหวัดสงขลา ครู เป็นบุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ประจำโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดสงขลา

กลุ่มตัวอย่าง ใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบตารางของ Krejcie and Morgan (1970) แล้วทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร จำนวน 47 คนและครู จำนวน 232 คน ตามตัวแปรประเภทเทศบาลที่โรงเรียนสังกัด จากนั้นจึงกำหนดขนาดตัวอย่างโดยวิธีเทียบสัดส่วน (Proportional to size) จำแนกโรงเรียนตามประเภทเทศบาลที่โรงเรียนสังกัด ได้แก่ เทศบาลนครจำนวน 10 โรงเรียน เป็นผู้บริหารจำนวน 32 คน และครูจำนวน 183 คน เทศบาลเมือง จำนวน 6 โรงเรียน เป็นผู้บริหารจำนวน 12 คน และครู จำนวน 36 คน เทศบาลตำบลจำนวน 2 โรงเรียน เป็นผู้บริหารจำนวน 3 คนและครูจำนวน 13 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเทศบาลจังหวัดสงขลาตามตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการของผู้บริหารและครู จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเทศบาลจังหวัดสงขลา ลักษณะเป็นแบบสอบถามตามตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ฉบับของผู้บริหารมีจำนวน 53 ข้อ และฉบับของครูมีจำนวน 56 ข้อ

3. วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยทักษิณถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลจังหวัดสงขลาเพื่อใช้ในการขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามการวิจัย จากผู้บริหารและครูในโรงเรียนเทศบาล

3.2 ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยไปยังโรงเรียนเทศบาลจังหวัดสงขลา พร้อมแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการเทียบสัดส่วนและแบบของเปล่าที่ติดสแตมป์จำนวนของถึงผู้วิจัยเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการส่งแบบสอบถามกลับคืนผู้วิจัยทางไปรษณีย์หรือรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง

3.3 ผู้วิจัยเก็บรวบรวม ตรวจสอบ แบบสอบถามที่ได้รับและติดตามเก็บแบบสอบถามส่วนที่ยังไม่ครบด้วยตนเองอีกครั้ง เพื่อให้ได้แบบสอบถามการวิจัยครบทั้งจำนวน 279 ชุด

4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติมีขั้นตอนดังนี้

4.1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

4.1.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ด้านโครงสร้างเนื้อหา ภาษา ความเหมาะสมของข้อคำถาม โดยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง เกณฑ์ค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป เพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถวัดได้ตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษา ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมมีความถูกต้องสมบูรณ์ในทุกคำตอบก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง ซึ่งแบบสอบถามของผู้วิจัยค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามที่ใช้มีค่าระหว่าง 0.80-1.00

4.1.2 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับตัวอย่างจำนวน 30 คน และนำแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach กำหนดเกณฑ์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรวมทั้งฉบับไม่ต่ำกว่า 0.80 ซึ่งแบบสอบถามของผู้วิจัยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรวมทั้งฉบับของผู้บริหารมีค่า 0.94 และฉบับของครูมีค่า 0.97

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพและประเภทเทศบาลที่โรงเรียนสังกัด ใช้การวิเคราะห์ด้วยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.2.2 การศึกษาการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเทศบาลจังหวัดสงขลาทั้งภาพรวมและรายด้าน ใช้การวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.2.3 เปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเทศบาลจังหวัดสงขลาผู้บริหารและครูจำแนกตามสถานภาพ เพศ อายุ ประสบการณ์ วุฒิการศึกษา และประเภทเทศบาลที่โรงเรียนสังกัด ใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธี การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ความแปรปรวน (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe'

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเทศบาลจังหวัดสงขลา สรุปผลได้ดังนี้

1. การศึกษาการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเทศบาลจังหวัดสงขลาปรากฏผลดังนี้

ผู้บริหาร มีความพร้อมทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านเจตคติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.8689$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า 1) ด้านความรู้ โดยภาพรวมผู้บริหารมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.7206$) ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความรู้ในการวางแผนด้านการใช้งบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ ($\bar{X} = 4.0212$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความรู้ภาษาประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนนอกเหนือจากภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.7659$) 2) ด้านทักษะ โดยภาพรวมผู้บริหารมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.7183$) ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและห้องเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.0212$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การร่วมวางแผนกำหนดกิจกรรมปฏิบัติการดำเนินงานของเขตพื้นที่การศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 3.2127$) 3) ด้านเจตคติโดยภาพรวมผู้บริหารมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.1534$) ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเห็นความสำคัญในการใช้ภาษาอังกฤษและสนับสนุนครูและบุคลากรให้เกิดทักษะสามารถสื่อสารได้ ($\bar{X} = 4.3404$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การสามารถมองเห็นเป้าหมายที่ชัดเจนของโรงเรียนในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 3.6704$)

ครู มีความพร้อมทั้งด้านความรู้ ด้านความทักษะ ด้านความเจตคติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.8093$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า 1) ด้านความรู้โดยภาพรวมครูมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.6704$) ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความรู้และเข้าใจต่อการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 3.8232$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตรอาเซียน ($\bar{X}=3.5388$) 2) ด้านทักษะโดยภาพรวมครูมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.7149$) ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาผู้เรียน/ทักษะการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเสนอผลงานจากการสร้างองค์ความรู้ ($\bar{X} = 3.7845$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การใช้ภาษาอังกฤษในความรู้ที่เกี่ยวกับอาเซียนแก่ผู้เรียน ($\bar{X} = 3.3620$) 3) ด้านเจตคติโดยภาพรวมครูมีความพร้อมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.9891$) ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเห็นความสำคัญกับการสื่อสารด้วยการพูด การเขียนที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนสนใจค้นคว้าหาความรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.1164$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเห็นด้วยกับนโยบายการศึกษาและแผนการศึกษา/ให้ความสำคัญกับการวางแผนและการบูรณาการการสอนสาระวิชาอาเซียน ($\bar{X}=3.8405$)

2. การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเทศบาลจังหวัดสงขลาของผู้บริหารและครู จำแนกตามสถานภาพ เพศ อายุ ประสบการณ์ วุฒิการศึกษา และประเภทเทศบาลที่โรงเรียนสังกัดต่างกัน ได้ผลการวิจัย ดังนี้

ผู้บริหารที่มีเพศ อายุ ประสบการณ์ และประเภทเทศบาลที่โรงเรียนสังกัดต่างกันมีความพร้อมโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความพร้อมโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันแต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความพร้อมด้านความรู้และด้านเจตคติมีความพร้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .05 ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความพร้อมด้านความรู้และเจตคติมากกว่าผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี

ครูที่มีเพศ อายุ ประสบการณ์ และประเภทเทศบาลที่โรงเรียนสังกัดต่างกันมีความพร้อมโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความพร้อมโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความพร้อมด้านทักษะและเจตคติมากกว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี

อภิปรายผลการวิจัย

1. การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเทศบาลจังหวัดสงขลา

ผู้บริหารมีการเตรียมความพร้อมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากซึ่งความพร้อมของผู้บริหารด้านเจตคติมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ค่าเฉลี่ยด้านความรู้ และค่าเฉลี่ยด้านทักษะตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากบุคคลผู้ทำหน้าที่บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติที่ความรู้และเป็นผู้นำวิชาการ ความรู้ ใฝ่เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความรอบรู้ทันกับยุคสมัยและสถานการณ์ มุ่งพัฒนาตนเองอยู่เสมอทั้งมีความสามารถในการบริหารงานทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับ จรัส อติวิทยาภรณ์ (2555) กล่าวว่า ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ครอบคลุมองค์ประกอบทั้ง 3 ส่วน คือ ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย ความคิด ความรู้สึก ทักษะ ทศนคติ แรงจูงใจ สอดคล้องกับ สาคร สุขศรีวงศ์ (2550) กล่าวว่าองค์การที่สามารถนำกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมจะอำนวยประโยชน์ได้หลายประการ สอดคล้องกับ สุรศักดิ์ ปาเฮ (2543) กล่าวว่าผู้บริหารต้องมีคุณลักษณะพื้นฐานที่สำคัญต้องมองกว้างไกลอย่างต่อเนื่องและพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ สามารถกำหนดกลยุทธ์ในการบริหารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์

ครู การศึกษาความพร้อมของครูด้านเจตคติ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและค่าเฉลี่ย ด้านทักษะ ด้านความรู้ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากครูจะต้องมีความรู้เนื้อหาสาระของรายวิชารวมถึงเป้าหมาย ตามหลักสูตรนั้นๆ มีความรู้ถึงวัฒนธรรมของชาติที่ครูต้องส่งเสริมให้กับเด็กนักเรียน ครูต้องมีความสามารถในวิชาชีพ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ความรู้ในสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และมีความชำนาญในการถ่ายทอดแก่ผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพื่อนำไปสู่กระบวนการคิดและสร้างองค์ความรู้ สอดคล้องกับ ทิศนา แหมมณี (2557) กล่าวว่า การสอนในยุคนี้เป็นลักษณะ ของการถ่ายทอดความรู้ ความคิดความเชื่อ ทักษะและเจตคติ สอดคล้องกับ ต่อตระกูล บุญปลุก (2557) พบว่าครูใช้ เทคนิคและวิธีสอน ที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ และครูใช้การวิจัย สื่อ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ ราตรี สีสาม (2555) พบว่าการเตรียมความพร้อมด้านการจัดการเรียนรู้ ครู บุคลากรเล็งเห็นความสำคัญเข้ารับการอบรม ประชุม สัมมนาเพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับอาเซียน สอดคล้องกับเฉลียว เกื้อนภา (2554) พบว่าโรงเรียนจัดทำหลักสูตรอาเซียนศึกษาเป็นรายวิชาเพิ่มเติม ครูมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาเกี่ยวกับอาเซียนและสร้างความตระหนักในการจัดการศึกษาอาเซียนศึกษา

2. การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเทศบาลจังหวัดสงขลาของผู้บริหารและครู จำแนกตามสถานภาพ เพศ อายุ ประสบการณ์ วุฒิการศึกษา และประเภทของโรงเรียนเทศบาลที่สังกัด

2.1 ความพร้อมของผู้บริหารและครูที่เพศ อายุ ประสบการณ์ ประเภทของโรงเรียนเทศบาลที่สังกัดแตกต่างกันมีความพร้อมโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ กันตภา สุทธิอาจ (2556) พบว่าการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ ที่ต่างกันโดยภาพรวม ความรู้ความเข้าใจสาระสำคัญพื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สรวิต ทนุการ (2558) พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาอายุต่างกันและทำงานในสถานศึกษาที่ขนาดต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารและครูมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากการประชุม อบรม สัมมนา ตามนโยบายเพื่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับเดียวกัน ปัจจุบันเป็น

ยุคข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี ผู้บริหารและครูสามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างเท่าเทียมกันอีกทั้งความตระหนักในภาระหน้าที่และการเล็งเห็นการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่เป็นไปอย่างรวดเร็วทำให้ ยิ่งต้องพัฒนาศักยภาพของตนเองเพื่อให้ปฏิบัติงานได้อย่างประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553) กล่าวว่า การศึกษามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนสู่ประชาคมอาเซียนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและความตระหนักในความเป็นมา ความสำคัญและทิศทางของความร่วมมือในภูมิภาคโดยจัดสรรผู้มีความรู้เผยแพร่ให้ความรู้ ทั้งในระดับ ผู้เรียน ครู ภาครัฐ และเอกชน ส่งเสริมครู บุคลากรทางการศึกษาให้มีโอกาสเป็นผู้นำในการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาและความแตกต่างทางวัฒนธรรม สอดคล้องกับ สุรศักดิ์ ปาเฮ (2543) กล่าวว่า ผู้บริหารต้องมองกว้างไกลอย่างต่อเนื่อง และพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ สามารถกำหนดกลยุทธ์ในการบริหารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ สอดคล้องกับ สุพล วงสินธ์ (2537) กล่าวว่า ผู้บริหารต้องมีทักษะความสามารถขั้นพื้นฐาน มีความคิดสร้างสรรค์ลึกซึ้ง การมีความรู้ลึกไวก การมองการณ์ไกล การเปลี่ยนแปลงได้ การมุ่งมั่น และการอดทน

2.2 การเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเทศบาลจังหวัดสงขลาของผู้บริหารและครู จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความพร้อมโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านจะเห็นได้ว่า ด้านความรู้และด้านเจตคติ ผู้บริหารมีความพร้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาที่สูงกว่ามีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนมากกว่า เพราะได้รับการอบรม การเรียนรู้ และการรับรู้ข่าวสารจากการติดตามการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดความพร้อมอยู่เสมอ จึงทำให้มีความรู้และความตระหนักที่ต่างกัน สอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กล่าวว่า (2553) กล่าวว่า การศึกษามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนสู่ประชาคมอาเซียนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและความตระหนักในความเป็นมา ความสำคัญและทิศทางของความร่วมมือในภูมิภาค โดยจัดสรรผู้มีความรู้เผยแพร่ให้ความรู้ ทั้งในระดับผู้เรียน ครู ภาครัฐ และเอกชน ส่งเสริมครู บุคลากรทางการศึกษาให้มีโอกาสเป็นผู้นำในการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาและความแตกต่างทางวัฒนธรรม เช่นเดียวกับ จรัส อติวิทยากรณ์ (2554) ได้กล่าวถึงหลักความรู้ในการบริหารว่า ทุกคนที่เข้ามาในองค์กรจำเป็นต้องมีความรู้ที่เหมาะสมกับตำแหน่งที่ได้รับ การศึกษาหาความรู้อาจเป็นทั้งความรู้ในระบบการศึกษา และการศึกษาด้วยตนเอง โดยการเข้ารับการศึกษาอบรมและพัฒนา

ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความพร้อมโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านทักษะ และด้านเจตคติ ครูมีความพร้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความพร้อมด้านทักษะและเจตคติมากกว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ส่วนด้านความรู้ครูมีความพร้อมไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากครูทำงานในด้านการสอนการได้รับความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูที่เหมือนกัน จึงไม่มีความแตกต่างทางความรู้ สำหรับความพร้อมด้านทักษะและด้านเจตคติของครูนั้น ครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจะได้รับฝึกฝนให้เกิดทักษะในการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนสอน และการจัดกิจกรรมพัฒนาความรู้เกี่ยวกับอาเซียนมากกว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี อีกทั้งยังมีความสามารถเข้าใจการเปลี่ยนแปลงและปรับทัศนคติเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนได้เร็วกว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี สอดคล้องกับ Alport (1972 อ้างอิงใน ณัชชา สิทธิไพศาล, 2550) ที่กล่าวว่า ทัศนคติเป็นสภาวะความพร้อมทางจิต ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ที่เป็นตัวกำหนดทิศทางการตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งเร้า หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง เช่นเดียวกับ Katz (1960) ที่กล่าวว่า ทัศนคติทำหน้าที่เป็นกลไกเพื่อการปรับตัว (Adjustment) โดยแต่ละบุคคลจะอาศัยทัศนคติเป็นเครื่องยึดถือสำหรับการปรับพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนสูงสุดและให้มีผลเสียน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะและการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ข้อเสนอแนะ

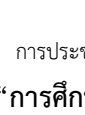
1.1 ผู้บริหารและครู ควรทบทวนความรู้ ทักษะ และเจตคติของตนเสมอเพื่อให้เกิดแนวความคิดการพัฒนาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้กับสถานศึกษาและผู้เรียน ซึ่งต้องร่วมกันวางแผนการปฏิบัติงานและทบทวนอย่างสม่ำเสมอให้ทันกับสถานการณ์ที่เคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเพื่อให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเป็นประชาคมอาเซียนอย่างแท้จริง

1.2 ผู้บริหารต้องสนับสนุนทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอนอย่างเต็มที่ทั้งควมมีการกำกับ ติดตามการ-จัดกระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตรอาเซียน หลังจากมีการอบรมพัฒนาครูผู้สอน เพื่อให้ครูสามารถนำความรู้ไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3 ผู้บริหารและครูของโรงเรียนเทศบาลควรมีการจัดกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างโรงเรียน ทั้งผู้บริหาร ครู และผู้เรียน ซึ่งจะทำให้มีการช่วยกันแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนหลักสูตรอาเซียนไปพร้อมกัน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2556). การเตรียมความพร้อมของข้าราชการ เรื่อง **ความเปลี่ยนแปลงด้านประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน**. (Online). <http://www.ocsc.go.th/ocSc/th/files/CSTV/ASEAN%20UNIT/Pratchayane.pdf>, 20 มกราคม 2556.
- กันตภา สุธธิอาจ. (2556). **ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนและความต้องการการช่วยเหลือสนับสนุนการเรียนการสอนเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการศึกษาศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- จรัส อติวิทยากรณ์. (2554). **หลักการและทฤษฎี การบริหารการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. สงขลา: เหมการพิมพ์
- เฉลียว เกื้อนภา. (2554). **การดำเนินงานเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเครือข่ายศูนย์อาเซียนศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ เขต 1**. ภาคนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ณัชชา สิทธิไพศาล. (2550). **ทัศนคติของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 ที่มีต่อความพร้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปางในการรับโอนสถานศึกษา**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ต่อตระกูล บุญปลุก. (2557). **การเตรียมความพร้อมด้านการจัดการเรียนรู้ของครูและผู้บริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 : กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเวียงพานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง. **บทคัดย่อวิทยานิพนธ์ 2557,1-2**.
- ทิตนา แคมมณี. (2557). **ศาสตร์การสอน:องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทิดพงษ์ ศรีวิเศษ. (2557). **การบริหารสถานศึกษาเพื่อความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. OJED. An online Journal of Education. 9(3), 583-597. (Online). April 27,2016. <http://www.edu.chula.ac.co.th/ojed>.

- ราตรี สীগาม. (2555). การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- วิไลลักษณ์ ดลสว่าง. (2556). บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สรวิศ ทนุการ. (2558). ความพร้อมในการพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สรศักดิ์ บัวแย้ม. (2556). การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสหวิทยาเขตระยอง 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สาคร สุขศรีวงศ์. (2550). การจัดการ : มุมมองนักบริหาร. กรุงเทพฯ : จี.พี.ไอเบอร์พรีน.
- เสาวรส วรรณเกษม. (2557). การศึกษาความพร้อมในการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. OJED. An online Journal of Education. 9(3), 431-446. (Online). April 27, 2016. <http://www.edu.chula.ac.co.th/ojed>.
- สันติ บุญภิรมย์. (2557). ความเป็นครู. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- สุพล วังสินธุ์. (2537). “โรงเรียนเพื่อความเป็นเลิศ,” สารพัฒนาหลักสูตร. 14 (ตุลาคม-ธันวาคม, 119), 65-67.
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2543). “ผู้บริหารกับการสร้างคุณภาพโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศ,” วารสารวิชาการ. 3 (ตุลาคม, 10), 6-12.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.(2555). แนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน. (Online). <http://education.dusit.ac.th/ASIAN/books/data/003.pdf>, 4 มิถุนายน 2556.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). การบรรยายทางวิชาการเพื่อสร้างความตระหนัก เรื่อง การก้าวสู่ประชาคมอาเซียน. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดีการพิมพ์.
- หอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย. (2554). AEC ยุทธศาสตร์. (Online). <http://www.thaichamber.org/scripts/stratigic.asp?Tag=7>, 22 กันยายน 2555.
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา. (2556). อบจ.สงขล่านำสงขลาสู่อาเซียน. พิมพ์ครั้งที่ 1. สงขลา : บลูอิมเมจ.
- เอมอร โลหิต. (2558). “การบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 21.” ใน การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 6, 603-613. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- Cronbach, L.J. (1990) Essentials of Psychological Testng. 5th ed. New Delhi : Tata McGraw-Hill Book Company.
- Katz, D. (1960). “The Functional Approach to the Study of Attitudes,” *Journals of Public Opinion Quarterly*. 24 (2), 163-168.
- Krejcie, R.V. and Morgan, D.W., (1970) “Determining Sample Size for Research Activities,” *Journals of Educational and Psychological Measurement*. 30, 607-610.
- Klausmeier, H.J. (1985). *Educational psychology*. 5th ed. New York : Harper&Row
- McClelland, D.C. (1973). Test for Competence, rather than intelligence. *American Psychologis. Psychologists*. 17 (7), 57-83.